

der ved at inddrage de paagældende Toldassistenter kun kunde spares 15 000—20 000 Kr. om Aaret, og Inddragningen vilde være højst ubehagelig for Varemottagerne. Jeg tror nu, at det Beløb, der kunde spares, vilde være betydelig større, og det Ubehag, der vilde være for Varemottagerne, er overordentlig ringe. Jeg støtter mig i saa Henseende til Udtalelser, der saa sent som i Marts i Aar er fremkommet i „Dansk Toldtidende“, Toldassistenternes eget Fagblad. Der skriver en Toldassistent bl. a., at „naar den unge Toldmand har gennemgaaet den 6—7-aarige Kontorperiode, overgaar han til Toldopsynet“, og saa beskriver han, hvori den vedkommende Tjeneste da bestaar: „som Regel i almindeligt Tilsyn med Kul-, Sten-, Korn-, Trælast- og lignende Losning og Ladning paa Havnens og Jernbanens Plads samt i, hvad der ikke bør glemmes, at man punktlig møder til alle ankommende Tog, Dag som Nat, for maaske en Gang hver 8de Dag at modtage en lille Kasse etc., thi som bekendt udsættes Jernbanevogne med Toldgoods altid af Toget, naar der er Gods af Betydning til paagældende By.“ Jeg citerer denne Bemærkning, dels til Oplysning for den højtærede Finansminister, dels til Besvarelse af Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem fra Nyborg (Bjerring), som paastod, at i hvert Fald i Nyborg havde Toldassistenterne saa sandt nok at gøre baade Nat og Dag. Saa maa Nyborg være noget meget ekstraordinært, og vedkommende Toldassistent, der har skrevet dette, maa have glemt, at der er noget, der hedder Nyborg, da han jo taler i al Almindelighed, og saa vidt jeg ved, er hans Udtalelser ikke blevet modsagt. Nu vil jeg henstille til den højtærede Finansminister, at der bliver foretaget en Undersøgelse af, hvor megen Perrentjeneste der efter de nugældende Regler udføres baade om Dagen og om Natten, særlig om Natten, saa at man faar at vide, hvor ofte de paagældende Toldassistenter bliver kaldt ud til Toldberigtigelse, ikke for at der skal rejses nogen som helst Anklage mod dem, fordi de sover i den Tid, hvori de gør Tjeneste — det kan jeg gerne unde dem —, men det kunde dog være rart at faa at vide, om det forholder sig rigtigt med denne lille Kasse hver 8de Dag — eller om det maaske er endnu sjældnere. Og samtidig med en saadan Undersøgelse vilde jeg ogsaa gerne have oplyst, hvor lang Tjenestetiden er, navnlig for de overordnede Embedsmænd i Toldkontorerne. Da den højt-

ærede Finansminister talte om Toldetatens Virksomhed, kom jeg til at tænke paa, at da jeg var Indenrigsminister, var den Opfattelse kommet op, at Postvæsenets Tjenestemænd — den Gang hørte Postvæsenet under Indenrigsministeriet — og ikke mindst Budene havde meget mindre Arbejde, end man gav det Udseende af. Det passede nu ikke, men man var saa ivrig for at faa det Forhold oplyst, at jeg tror, der endog to Gange blev krævet en Undersøgelse af, i hvor lang Tid der faktisk blev gjort Tjeneste, altsaa ikke den efter Reglementet fastsatte Tjenestetid, men den faktiske Arbejdstid. Det var meget vidtløftige Undersøgelser, og jeg tror ogsaa, man vil kunne finde et eller andet Sted i Rigsdagstidende — jeg har ikke gjort mig den Ulejlighed at se efter — lange Tabeller over Tjenestetiden, og jeg kan godt mindes, at jeg sagde den Gang, at jeg forstod ikke rigtig, hvorfor man i den Grad havde kastet sig over Postvæsenet, hvorfor man ikke lige saa godt kunde tage de andre Etater eller dog nogle af dem og ikke lade Postvæsenet alene være Syndebuk. Nu synes jeg, der var Anledning til at foretage en lignende Undersøgelse for Toldvæsenets Vedkommende. Det er en Selvfølge, at hvis det viser sig, at de har i alt Fald de 8 Timers Tjeneste, som man er enig om, der skal til, vil der ikke kunne spares noget, thi saa er der ingen Grund til at tale om det. Men jeg har det Indtryk, at der kan spares, ikke en 15—20 000 Kr., men nogle Gange 15—20 000 Kr. for Toldetatens Lønningers Vedkommende.

Saa har jeg gjort opmærksom paa, at der sikkert nogle Steder vil kunne benyttes Toldrorsbetjente i Stedet for Toldassistenter. Finansministeren mente, at det kunde man, og det havde man ogsaa Tid efter anden søgt at faa indført. Det er da i alt Fald først i den allersneste Tid, man har faaet det indført (*Finansministeren* [Brandes]: Det er fra 1906). Saa er det ikke blevet til saa meget endnu efter de Oplysninger, jeg har. Den Toldassistent, som skrev det, jeg har citeret, gjorde nemlig ogsaa opmærksom paa det Forhold. Han siger: Toldassistenterne — i alt Fald han personlig — mener, at „Vagttjenesten“ — som jeg har talt om, hvad jeg ikke skal gentage her — „bør overgaa til Toldrorsbetjentene, hvilken Klasses Rekruttering (Skibsofficerer og Søfolk i Særdeleshed) og Ansættelsesvilkaar afgiver langt naturligere og i mange Tilfælde ogsaa mere velegnet Materiale for denne